

2^ο Γενικό Λύκειο Αγίων Αναργύρων

Παγκόσμια Ημέρα κατά του σχολικού εκφοβισμού (bullying),

6 Μαρτίου 2024

Το λεύκωμα αυτό δημιουργήθηκε από έργα μαθητών της Α΄ Λυκείου και της Γ΄ Λυκείου και περιλαμβάνει: ποιήματα, ζωγραφική και κείμενο - μαρτυρία για το bullying. Συγκεκριμένα:

- ποίημα με τίτλο «**Ξύπνα**» της μαθήτριας της Γ΄ Λυκείου, Ασημίνας Νέρη,
- ποίημα με τίτλο «**Ένας μοναδικός και ιδιαίτερος μαθητής**» της μαθήτριας της Γ΄ Λυκείου Κατερίνας Μπομπάκου,
- δύο **σχέδια ζωγραφικής** της μαθήτριας της Α΄ Λυκείου Μαριέττας Καρύδη και
- **κείμενο - μαρτυρία** της μαθήτριας της Α΄ Λυκείου Χρυσάνθης Χαλαβαζή.

Το λεύκωμα αυτό αποτελεί μια μικρή αποτύπωση των σκέψεων και των συναισθημάτων των μαθητών όσον αφορά στο ευαίσθητο και δυστυχώς επίκαιρο θέμα του σχολικού εκφοβισμού. Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν άμεσα και με προθυμία στη συγκεκριμένη δράση του σχολείου και του Δήμου Αγίων Αναργύρων - Καματερού, στοιχείο που αντανακλά τον προβληματισμό τους, την ανησυχία τους και πιθανόν την προσωπική τους σύνδεση με φαινόμενα εκφοβισμού. Εξάλλου αυτά τα συναισθήματα διαφαίνονται και μέσα από τις προσωπικές τους δημιουργίες.

Ευελπιστούμε όλες οι δράσεις που οργανώνονται από φορείς, όπως και η συγκεκριμένη του Δήμου Αγίων Αναργύρων - Καματερού, σχετικά με το σχολικό εκφοβισμό να γίνουν η αρχή μιας νέας προσέγγισης των σχέσεων των νέων μεταξύ τους μέσα και έξω από το χώρο του σχολείου.

Κατερίνα Μπομπάκου

«Ένας μοναδικός και ιδιαίτερος μαθητής»

Κοιτώντας το παράθυρο
Ακούγοντας την πόρτα
Ένα τρίξιμο στιγματικό,
Καθιερωμένο και χαρακτηριστικό.
Η αίθουσα γεμάτη, μα άδεια,
Ένα παιδί γεμάτο σημάδια.
Μάτια πάνω του πολλά
Αλλά τα στόματα κλειστά.
Η ατμόσφαιρα αλλάζει
Και φόβος τον σκεπάζει
Το πρόσωπό του κρύβει
Και κλείνει τα αφτιά,
Μα ξέρει τι θα γίνει
Είναι πια συνήθεια.
Το θρανίο του βρεγμένο
Από δάκρυα καλυμμένο.
- Μα τι ευαίσθητος;
- Υπερβολικός.
Ούτως ή άλλως του φέρονται έτσι,
Γιατί «είναι μοναδικός»...

Ασημίνα Νέρη

«Ξύπνα»

Ξύπνα σου μιλάω, όταν σου μιλάω θα με κοιτάς
Ξύπνα ρε, δε βλέπεις μπροστά σου,
Ρε ξύπνα σου φωνάζω, δεν ακούς;
Πρόσεχε, έτσι και μιλήσεις, την επόμενη φορά,
Δε θα περάσεις καλά.
Ξύπνα, γαμώτο, και άκου όταν σου μιλάω
Στο είχα πει, δε θα περάσεις καλά στο σχολείο.
- Παιδί μου, ξύπνα, έχεις σχολείο!
Σχολείο ή φυλακή...
Εσύ θα ξυπνούσες;

Κείμενο - μαρτυρία της μαθήτριας της Α΄ Λυκείου Χρυσάνθης Χαλαβαζή

Ονομάζομαι Κωνσταντίνα, είμαι 25 χρονών και δέχτηκα πρώτη φορά bullying στην ηλικία των 17. Ήταν αρχές Σεπτέμβρη και μόλις είχαμε μετακομίσει με τους γονείς μου σε άλλη πόλη. Ο πατέρας μου είχε καταφέρει να βρει δουλειά σε μια γνωστή εταιρεία της περιοχής και η μητέρα μου θα συνέχιζε την δουλειά της μέσω τηλεργασίας.

Από τις πρώτες κιόλας μέρες κατάλαβα ότι εκείνη η σχολική χρονιά θα ήταν από τις δυσκολότερες της ζωής μου. Ήμουν μια ξένη ανάμεσά τους, κάτι που τους κίνησε την περιέργεια. Τα κορίτσια που με προσέγγισαν, αμέσως έδειξαν το ενδιαφέρον τους στο να μάθουν περισσότερα πράγματα για μένα, με σκοπό να με γνωρίσουν καλύτερα και με έβαλαν στην παρέα τους. Όλα φαίνονταν ότι θα πήγαιναν καλά, μέχρι που με γνώρισαν στην παρέα των αγοριών. Εγώ, σαν καινούργια, προκάλεσα το ενδιαφέρον των αγοριών, κάνοντας τις “φίλες” μου να ζηλέψουν άθελά μου. Οι μέρες περνούσαν, και όσο πιο πολύ ενδιαφέρονταν τα αγόρια, τόσο τα κορίτσια άρχισαν να αλλάζουν την συμπεριφορά τους απέναντί μου και να με διαβάλλουν. Σιγά σιγά φήμη διαδόθηκε εις βάρος μου, λέγοντας πως είμαι μια από τις “εύκολες” κοπέλες, κάνοντας έτσι τους μαθητές που το πίστεψαν να μου στέλνουν σεξιστικά και υβριστικά μηνύματα.

Όλα αυτά συνεχίστηκαν για μερικές βδομάδες. Είχα φτάσει στο σημείο να μην θέλω να βγω από το σπίτι. Η απορρόφηση των γονιών μου από τις δουλειές τους σε συνδυασμό με την απελπισία μου, με οδήγησε στο να κάνω άσχημες σκέψεις. Στο τέλος, βρήκα το θάρρος να μιλήσω στους γονείς μου και στους καθηγητές μου, οι οποίοι με βοήθησαν να το ξεπεράσω. Απευθυνθήκαμε σε ειδικό ο οποίος με έκανε να δω την ζωή με άλλο μάτι. Όσο για τους υπαίτιους αυτών που τράβηξα, τιμωρήθηκαν παραδειγματικά!

Με τον καιρό, κατάφερα να κάνω καινούργιες παρέες και να γνωρίσω άτομα τα οποία μπορούσα όντως να εμπιστευτώ σαν πραγματικούς φίλους.

Παρόλα αυτά, οι δυσκολίες της ζωής μας μάς κάνουν πιο δυνατούς, μας βοηθάνε στο να καταλάβουμε πως τίποτα δεν είναι εύκολο και πως υπάρχουν άνθρωποι που πραγματικά μας αγαπάνε και νοιάζονται για το καλό μας.

Σχέδια Ζωγραφικής της μαθήτριας της Α΄ Λυκείου Μαριέττας Καρύδη

